

Repertoriumnummer 2020/
Datum van uitspraak 10 juli 2020
Rolnummer 2020/BH/4

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof Antwerpen

Afdeling Hasselt

Kamer 8

Arrest

De h. X.,

met als raadsman Me Ad., advocaat.

Het hoger beroep is gericht tegen de beschikking van 18 juni 2020 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt.

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

1. FEITEN EN VOORAFGAANDE PROCEDURE

De h. X. werd tot de collectieve schuldenregeling toegelaten met beschikking van 7 april 2017 van de arbeidsrechtbank te Antwerpen, afdeling Hasselt.

De schuldbemiddeling werd herroepen met vonnis van 22 maart 2019 van de arbeidsrechtbank te Antwerpen, afdeling Hasselt, op grond van artikel 1675/15, §1, 2° van het Gerechtelijk Wetboek (hierna 'Ger.W.') en meer bepaald omwille van een gebrek aan medewerking en het ernstig en blijvend tekort van procedurele goede trouw. Tegen dit vonnis werd geen hoger beroep ingesteld.

Op 3 juni 2020 diende de h. X. een verzoek in om, in overeenstemming met artikel 51 Ger.W., de termijn zoals bepaald in artikel 1675/2, derde lid Ger.W. te herleiden van vijf tot één jaar, met het oog op de indiening van een nieuw verzoekschrift collectieve schuldenregeling.

Bij beschikking van 18 juni 2020 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt, werd dat verzoek ontvankelijk, doch ongegrond verklaard. Volgens de eerste rechter kan de wachtermijn van vijf jaar in uitzonderlijke gevallen worden verkort of onder bepaalde voorwaarden verlengd overeenkomstig artikel 51 Ger.W. De door de h. X. geleverde inspanningen sinds het vonnis van herroeping van 22 maart 2019 volstaan volgens de eerste rechter niet om de verkorting van de wachtermijn toe te staan. Zo heeft de h. X. nagelaten om budgetbegeleiding te vragen bij het OCMW en met de schuldenaars te onderhandelen. Bijkomend heeft hij geen regelmatige afbetalingen verricht.

Tegen deze beschikking gaat de h. X. in hoger beroep bij verzoekschrift, ontvangen ter griffie van dit arbeidshof op 9 juli 2020. De h. X. meent dat de wachtermijn onredelijk lang is voor hemzelf en zijn minderjarige zoon, waardoor zijn recht op een menswaardig leven, en zijn 'grondrecht op een nieuwe start', niet langer kan worden

gewaarborgd. De h. X. wijst erop dat hij permanent wordt geconfronteerd met de dreiging van een gerechtelijke uitvoering. De uitzichtloosheid van de situatie heeft volgens de huisarts repercussies op zijn psychische gezondheid. De h. X. stelt dat hij tot het besef is gekomen dat hij fouten heeft gemaakt, en dat hij zijn activiteiten bij S. heeft stopgezet.

2. EISEN IN HOGER BEROEP

De vordering van de h. X. strekt ertoe:

“Het bij middel van huidig verzoekschrift ingesteld hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren, de bestreden vonnis deels te vernietigen en opnieuw recht te doen als volgt aangaande volgende onderdelen van het betreden vonnis en de vorderingen van appellant gegrond te verklaren als volgt, te horen zeggen voor recht als volgt:

Vraagt verzoeker dat in overeenstemming met art. 51 Ger.W. de termijn zoals bepaald in art. 1675/2, derde lid Ger.W. wordt herleid van 5 jaar tot één jaar, zodat hij een nieuw verzoekschrift collectieve schuldenregeling kan indienen.

Kosten als naar recht.

Onder alle voorbehoud en zonder enige nadelige erkenning en onder betwisting van elke niet uitdrukkelijk erkend feit.”

3. ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

4. BEOORDELING TEN GRONDE

Op grond van artikel 1675/2, eerste lid Ger.W. kan een collectieve schuldenregeling worden toegestaan aan een natuurlijke persoon, die niet in staat is, om op duurzame wijze zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen en voor zover hij niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd.

De persoon waarvan de minnelijke of gerechtelijke aanzuiveringsprocedure werd herroepen bij toepassing van artikel 1675/15, §1 Ger.W., kan gedurende een periode van vijf jaar te rekenen vanaf de datum van het vonnis van herroeping geen verzoekschrift tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling indienen (artikel 1675/2, derde lid Ger.W.).

Volgens de wetsgeschiedenis van de wet van 14 januari 2013, die het derde lid aan artikel 1675/2 heeft toegevoegd, wordt de herroeping en de wachtermijn van vijf jaar opgevat als een sanctiemechanisme (*Parl.St.* Kamer 2011-12, nr. 53 K 1410, 45-46). De schuldenaar verliest niet enkel de bescherming tegen zijn schuldeisers voor het resterend saldo van de schulden. Hij moet ook vijf jaar wachten om opnieuw tot de collectieve schuldenregeling te worden toegelaten.

De wachtermijn van vijf jaar is bijgevolg een voorwaarde om tot de collectieve schuldenregeling te worden toegelaten.

De verwijzing naar artikel 51 Ger.W., dat voorziet dat de rechter de termijnen kan verlengen of verkorten die niet op straffe van verval zijn bepaald, is niet relevant.

De artikelen 48 Ger.W. en volgende bevatten de regels die van toepassing zijn op de termijnen voor het verrichten van proceshandelingen. Wachtermijnen gaan het verrichten van een proceshandeling vooraf. Binnen een wachtermijn mag een procespartij niet optreden (J. LAENENS, D. SCHEERS, P. THIRIAR, S. RUTTEN, B. VANLERBERGHE, *Handboek gerechtelijk recht*, Intersentia, Antwerpen, 2016, 129).

De artikelen 1675/10, §4, 1675/11, §1, 1675/12, §2, 1675/13, §2 en 1675/13bis Ger.W., die de eerste rechter aanhaalt, verwijzen naar of sluiten artikel 51 Ger.W. uitdrukkelijk uit. Deze bepalingen hebben evenwel geen betrekking op de voorwaarden om tot de collectieve schuldenregeling te worden toegelaten.

In het vonnis van 22 maart 2019 werd een sanctie opgelegd op grond van artikel 1675/15, §1, 2° Ger.W. Hierdoor moet de h. X. vijf jaar wachten alvorens hij een nieuwe aanvraag tot collectieve schuldenregeling kan indienen. De behartenswaardige situatie van de h. X., en de billijkheidsredenen waarop hij zich beroept, kunnen het vonnis van herroeping, dat gezag en kracht van gewijsde heeft, niet ongedaan maken.

Het verzoek om de wachtermijn van vijf jaar te verkorten op basis van artikel 51 Ger.W., wordt ontoelaatbaar verklaard.

Het hoger beroep is ongegrond.

BESLISSING

Het Arbeidshof,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk.

Bevestigt de beschikking van 18 juni 2020 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt, zij het op basis van andere motieven.

Stelt vast dat aan deze procedure geen gerechtskosten verbonden zijn.

Aldus gewezen door:

Mevr. Nathalie BETSCH, raadsheer,

en uitgesproken door de voorzitter van de achtste kamer van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Hasselt, zitting houdend te Hasselt in raadkamer van 10 juli 2020 met bijstand van de h. ..., griffier.